

Великий покаянний канон святого Андрія Критського

Початок звичайний: «Царю небесний» — «Отче наш»; «Господи, помилуй» (12), «Слава... і нині», «Прийдіть, поклонімся» і далі все заранішньою в Часослові (два псалми, звичайні тропарі; ектенія, шестопсалміє; після великої ектенії «Алилуя» і троїчні гласу). Кафизма одна — 8-ма, сідальний з Октоїха. Пс. 50 і одразу Великий канон поволі, розчуленим серцем і голосом. Твір св. Андрія Критського.

Глас 6

Пісня 1

Ірмос: Помічник і Покровитель / був мені на спасіння. / Він Бог мій, і прославлю Його; / Бог отця мого, / і возвеличу Його, / славно бо прославився.

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

1. З чого почну оплакувати/ вчинки окаянного життя мого?! Який початок положу я, Христе,/ нинішньому риданню?! Але, як Милосердний,/ подай мені відпущення провин.
2. Прийди, окаянна душе, з тілом своїм, сповідайся Сотворителеві всього й покинь нарешті колишню нерозсудливість, і з каяттям принеси Богові сльози.
3. Перейнявши злочин первоствореного Адама, я визнаю себе позбавленим Бога, вічного царства і блаженства за гріхи мої.
4. Ой, горе мені, окаянна душе! Нащо ти стала подібною до першої Єви? Подивилась ти недобре, поранилась тяжко, торкнулася дерева і скуштувала свавільно поживу безумства.
5. Замість Єви тілесної постала в мені Єва душевна — тілесний пристрасний помисел, що спокушає насолодою, а при задоволенні повсякчас гірким напуває.

6. Справедливо Адама було вигнано з Едему, бо він не додержав єдиної заповіді Твоєї, Спасе. А скільки ж страждатиму я, повсякчас відкидаючи Твої животворчі слова?
7. Перевершив я Каїнове вбивство: ожививши плоть, я свідомо став убивцею совісти душевної, озброївшись проти неї лихими ділами моїми.
8. Праведности Авеля не наслідував я, Ісусе: ніколи не приніс Тобі ані дарів приємних, ні діл боговгодних, ні жертви чистої, ні життя непорочного.
9. Подібно до Каїна, душе окаянна, принесли й ми Творцеві діла скверні та жертву порочну, і нікчемне життя — тому й осуджено нас.
10. Ожививши грязиво, як гончар, Ти дав мені тіло й кості, дихання й життя. Але, мій Творче, Визволителю і Судде мій, прийми мене, що каюся.
11. Сповідую Тобі, Спасе, гріхи, заподіяні мною, та про рани душі й тіла мого, що їх злочинно завдали мені внутрішні убивчі помисли.
12. Хоч і согрішив я, Спасе, та знаю, що Ти Чоловіколюбчець: караєш милостиво і милуєш щиро, бачиш, коли хто плаче, й поспішаєш, як батько, закликаючи блудного сина.
13. Поваленого перед ворітьми Твоїми, Спасе, хоч у старості не вкинь до пекла мене, негідного, а перед кінцем подай мені відпущення провин, як Чоловіколюбчець.
14. Своїми думками я — той, що попався розбійникам; і нині побитий ними увесь і вкритий ранами, але Сам, Христе Спасе, прийди і зціли мене.
15. Священик, поглянувши на мене, пройшов мимо, і левит, побачивши мене в біді, нагим покинув; але Ти, Ісусе, що від Діви засяяв, прийди і змилуйся наді мною.
16. Агнче Божий, що взяв гріхи всіх! Здійми з мене важкий тягар гріхів і як Милосердний дай мені сльози умиленности.
17. Час каяття: до Тебе приходжу — Творця мого; здійми з мене важкий тягар гріхів і, як Милосердний, дай мені сльози умиленности.
18. Не занехтуй мене, Спасе, не відкинь від лица Твого, здійми з мене важкий тягар гріхів і, як Милосердний, дай мені прощення провин.
19. Вільні, Спасе, й невільні провини мої, явні й таємні, відомі й невідомі, — все простивши, як Бог, очисти і спаси мене.
20. Від юности порушив я заповіді Твої, Христе, безнадійно й недбало провадив я все життя у пристрастях. Тому взиваю до Тебе, Спасе: хоч наприкінці спаси мене.
21. Змарнувавши багатство моє в розпусті, Спасе, я не маю плодів побожности, а голодуючи взиваю: Отче Милосердний, поспіши і змилуйся наді мною.
22. До Тебе припадаю, Ісусе; согрішив я перед Тобою, очисти мене; здійми з мене важкий тягар гріхів і, як Милосердний, дай мені сльози умиленности.
23. Не входь зі мною в суд, несучи мої вчинки, досліджуючи слова та виявляючи прагнення; а заради щедрот Твоїх, не вважаючи на мої злочинства, спаси мене, Всесильний.
24. Приступи і прийми, душе моя, той день і годину, коли Бог прийде видимо. Ридай і плач, щоб бути чистою в час випробувань.
25. Жахає мене і страшить вогонь геєнський та скрегіт зубів, але прости мені й помилуй, Господи, і сподоби стояти поруч з вибраними Твоїми.

Приснів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас.

Марії: Подай мені світосяйну благодать від божественного промислу з неба, щоб уникнути темряви пристрастей і усердно оспівувати прекрасні подвиги життя твого, Маріє.

Приснів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас.

Марії: Скорившись божественним законам Христа, ти себе віддала Йому, покинувши нестримне прагнення до втіх, і всі чесноти, як одну, з усією побожністю ти придбала.

Приснів: Преподобний отче Андрію, моли Бога за нас.

Андрію: Молитвами твоїми, Андрію, визволи нас, молимося, від пристрастей безчесних, і спільниками царства Христового покажи нині тих, що з вірою і любов'ю оспівують тебе, хвальний.

Слава, Троїчний: Тройце Надвічна, Якій як Єдиній поклоняємось. Здійми з мене важкий тягар гріхів і як Милосердна дай мені сльози умиленности.

І нині, Богородичний: Богородице, надіє і заступнице тих, що оспівують Тебе. Здійми з мене важкий тягар гріхів і як Владичиця Чиста прийми мене, що каюся.

Пісня 2

Ірмос: Слухай, небо, я говоритиму / і оспіваю Христа, / що від Діви в тілі прийшов.

1. Слухай, небо, я говоритиму; земле, почуй голос того, хто кається перед Богом і оспівує Його.
2. Зглянься на мене Боже, Спасе мій, милостивим оком Твоїм і прийми гарячу сповідь мою.
3. Согрешив я більш від усіх людей, один я согрешив перед Тобою; але як Бог помилуй, Спасе, творіння Твоє.
4. У бурі зла потопаю я, Господи Милосердний; та, як Петрові, простягни й мені руку.
5. Як блудниця, і я сльози проливаю, Милосердний; очисти мене, Спасе, милістю Твою.
6. Потьмарив я душевну красу втіхами пристрастей і розум увесь я зовсім перевів на порох.
7. Нині роздер я перший одяг мій, що на початку виткав мені Творець, і відтоді лежу нагий.
8. Зодягнувся я в роздерту одіж, яку виткав мені змії порадою, і соромлюся.
9. Поглянув я на красу дерева та спокусився розумом; і відтоді лежу нагий та соромлюся.
10. На хребті моїм орали всі вожді пристрастей, уздовж по мені прокладаючи беззаконня своє.

11. Загубив я первостворену красу та величність свою і нині лежу нагий та соромлюся.
12. Шкіряні ризи пошив мені гріх, знявши з мене перший боготканий одяг.
13. Обгорнуто мене одягом сорому, неначе листям смоковниці, на виявлення свавільних моїх пристрастей.
14. Зодягнувся я в безсоромну одіж, скривавлену ганебно течією пристрасного і хтивого життя.
15. Осквернив плоті моєї ризу, і забруднив ту, що за образом, Спасе, і подобою.
16. Упав я в муку пристрастей і тлін земний, і відтоді аж донині ворог пригноблює мене.
17. Віддавшись користолюбству й пожадливості, я знемагаю нині, Спасе, під тягарем важким.
18. Прикрасив я свій тілесний образ різнобарвним одягом нечистих помислів і підлягаю осуду.
19. Пильно я піклувався про одну зовнішню оздобу, знехтувавши внутрішню скинію Божого образу.
20. Відбивши на собі нікчемність пристрастей моїх, пожадливими бажаннями спотворив я духовну красу.
21. У пристрастях поховав я красу первісного образу, Спасе; але Ти, як колись драхму, відшукай і знайди її.
22. Согрішив я, — взиваю до Тебе, як блудниця, — один я согрішив перед Тобою; як миро, прийми, Спасе, мої сльози.
23. Через нестриманість, як Давид, я впав і осквернився, але омий і мене, Спасе, сльозами.
24. Очисти, як митар взиваю до Тебе, Спасе, очисти мене: ніхто бо з нащадків Адамових не согрішив, як я, перед Тобою.
25. Ані сліз, ні покаяння, ні умиленности немає в мене; Ти Сам мені це, Спасе, як Бог, даруй.
26. Не зачини тоді переді мною дверей Твоїх, Господи, Господи, а відчини їх мені, що каюся перед Тобою.
27. Чоловіколюбче, Ти хочеш, щоб усі спаслися. Як Милосердний, поклич і прийми мене, що каюся.
28. Почуй, Спасе, зітхання душі моєї, прийми сльози очей моїх і спаси мене.

Приспів: Пресвята Богородице, спаси нас.

Богородиці: Пречиста Богородице Діво, Єдина Всехвальна, моли усердно, щоб спастися нам.

Другий ірмос: Дивіться, дивіться: Я — Бог, / що манну, як дощ, послав / і воду із каменя виточив / давно в пустелі людям Моїм / правицею єдиною / і силою Моєю.

1. Дивіться, дивіться: Я — Бог. Почуй, душе моя, Господа, що взиває, зостав колишній гріх і бійся Бога, як Праведного та як Суддю.

2. До кого ти стала подібною, многогрішна душе, як не до першого Каїна і того Ламеха, каменувавши тіло злочинствами та вбивши розум безрозсудними помислами.
3. Охопивши зором усіх, що жили до Закону, душе, ти не була подібною до Сифа, не наслідувала ні Еноса, ні Еноха через переселення, ані Ноя, але виявилася ти вбогою перед життям праведників.
4. Ти одна, душе моя, розкрила безодні гніву Бога твого й затопила, як землю, всю плоть, і діла, й життя, і залишилась поза спасенним ковчегом.
5. «Чоловіка вбив я на рану собі а юнака — на біду», взивав ридаючи Ламех, а ти, душе моя, не тремтиш, забруднивши тіло і осквернивши розум.
6. О, як же я став подібним до стародавнього вбивці Ламеха, вбивши душу, як чоловіка, розум, як юнака, і тіло моє як брата, наче Каїн-убивця, пристрастними пориваннями.
7. Ти наважилася б, душе, збудувати своїм пристрастям башту і спорудити укріплення, якби не зупинив Творець наміри твої й до землі не кинув вигадки твої.
8. Покалічено, зранено мене: ось ворожі стріли, що пробили мою душу й тіло; ось рани, струпи й болячки, що є слідами моїх свавільних пристрастей.
9. Пролив Господь від Господа вогонь колись і попалив несамовите беззаконня содомлян: ти ж полум'я розпалила геенське, душе, і в ньому згориш дощенту.
10. Зрозумійте й побачте, що Я — Бог, Який випробовує серця і розкриває думки, викриває вчинки та спалює гріхи й захищає сироту, смиренного і вбогого.

Марії: Потопаючи в безодні зла, простягла ти, Маріє, свої руки до Милосердного Бога, і Він, усіляко шукаючи твого навернення, як Петрові, простягнув тобі божественну руку.

Марії: З усією щирістю й любов'ю прийшла ти до Христа, покинувши попередню путь гріха, і жила в непрохідних пустелях, у чистоті виконуючи божественні Його заповіді.

Андрію: Дивімось, дивімось, душе, на чоловіколюбство Бога і Владики; тому перед кінцем зі сльозами припадимо до Нього, взиваючи: молитвами Андрія, Спасе, помилуй нас.

Слава, Троїчний: Безпочаткова, несотворена Тройце, нероздільна Одинице! Прийми мене, що каюся, спаси мене, що согрішив: Твоє я творіння, не покинь, а помилуй і визволи мене від осуду вогненного.

Інині, Богородичний: Пречиста Владичице Богородителько, надіє тих, що звертаються до Тебе, і пристановище тих, що серед бурі. Милостивого Творця і Сина Твого умилює і до мене молитвами Твоїми.

Пісня 3

Ірмос: На непохитному, Христе, камені / заповідей Твоїх / утверди мої помисли.

1. Колись Господь послав дощем вогонь від Господа і землю содомську спалив.
2. На горі спасайся, душе, як той Лот, і до Сігору ховайся.
3. Тікай, душе, від полум'я, тікай від содомської пожежі, тікай від знищення у полум'ї божественному.
4. Сповідуюся Тобі, Спасе: согрішив я, согрішив перед Тобою; але відпусти і прости мені, як Милосердний.
5. Согрішив я один перед Тобою, більш від усіх согрішив я; Христе Спасе, не відкинь мене.
6. Ти — Пастир Добрий; віднайди мене, вівцю, і заблуканого не відкинь мене.
7. Ти — любий Ісусе; Ти — мій Сотворитель; Тобою, Спасе, я оправдаюся.

Слава, Троїчний: Єдиний у Тройці Боже, спаси нас від облуди, спокус і напастей.

І нині, Богородичний: Радуйся, утробо, що Бога прийняла; радуйся, престоле Господній; радуйся, Мати Життя нашого.

Другий ірмос: Утверди, Господи, на камені / заповідей Твоїх / захитане серце моє, / бо Ти Єдин Свят єси і Господь.

1. Джерело життя знайшов я в Тобі й Руїнника смерті і перед кінцем від мого серця взиваю до Тебе: согрішив я, очисти і спаси мене.
2. Тих, що за Ноя блудодіяли, наслідував я, Спасе, заслуживши подібний до них осуд на загибель у потопі.
3. Согрішив я, Господи, согрішив перед Тобою, очисти мене; немає бо серед людей грішника, якого б я не перевищив провинами.
4. Наслідуючи того Хама-батьковбивцю, душе, ти не прикрила сорому ближнього, відвернувши від нього свій погляд.
5. Благословення Сімового не наслідувала ти, душе окаянна, і великого спадку, як Яфет, не мала ти на землі визволення.
6. Вийди, душе моя, із землі Харран од гріха, та йди в землю, що її Авраам одержав, яка виточує вічно живе нетління.
7. Ти чула, душе моя, як колись Авраам залишив батьківську землю і став подорожнім — наслідуй його рішучість.
8. Пригостивши ангелів під Мамврійським дубом, патріарх на старість одержав нагороду — обітницю.
9. Знаючи, окаянна душе моя, як Ісаака таємно принесено в нову жертву всепалення Господеві, наслідуй його рішучість.
10. Ти чула, душе моя, що Ізмаїла було вигнано, як нащадка рабині; пильнуй, щоб і тобі чогось подібного не потерпіти за легковажність.

11. До стародавньої Агарі єгиптянки ти подібною стала, душе: свавільністю поневолившись і породивши нового Ізмаїла — зухвалість.
12. Ти знала, душе моя, про показану Якову драбину від землі до неба, чому ж ти не обрала безпечного сходження — благочестя?
13. Наслідуй священника Божого й самотнього царя [Мелхиседека] — подобу життя Христового у світі серед людей.
14. Не зробися стовпом соляним, душе, повернувшись назад, нехай настрашить тебе приклад содомлян; на висоті, де Сігор, спасайся.
15. Втікай, душе моя, від полум'я гріхів, як Лот, утікай від Содому й Гоморри, втікай від вогню усякого нерозсудливого бажання.
16. Помилуй, Господи, помилуй мене, взиваю до Тебе, коли прийдеш з ангелами Своїми воздати усім за їхніми ділами.
17. Не відкинь, Владико, моління тих, що оспівують Тебе, а змилосердся, Чоловіколюбче, і подай відпущення тим, що з вірою просять.

Марії: Захоплено мене, мати, бурею та хвилями провин; але ти сама нині спаси мене і приведи до пристановища божественного покаяння.

Марії: Щире благання і нині принеси, преподобна, до милосердної Богородиці, й молитвами твоїми відчини мені двері до Бога.

Андрію: Молитвами твоїми даруй і мені відпущення провин, Андрію, святителю Критський, бо ти найкраще знаєш тайну покаяння.

Слава, Троїчний: Тройце проста, несотворена, Істото безпочаткова, у трьох Особах оспівана. Спаси нас, що з вірою поклоняємось владі Твоїй.

І нині, Богородичний: Від Отця надвічно народженого Сина Ти, Богородителько, не знавши мужа, в часі породила, і дивне чудо, — годуючи, залишилась Дівою.

Ірмос: Утверди, Господи...

Мала ектенія

Сідальний, гл. 8

Світила богосяїні, Спасові апостоли, просвітїть нас у темряві життя, щоб нині вдень ми побожно поводитися, світлом стриманости уникаючи нічних пристрастей, і світлі страждання Христові побачили радіючи.

Слава...

Дванадцять апостолів боговибраних, моління Христу нині принесїть, щоб шлях посту перейти всім, хто чинить молитви умиленні й творить добро усердно, щоб так ми приготувалися побачити славне воскресіння Христа Бога, славу і хвалу Йому приносячи.

І нині... Богородичний

Неосяжного Бога, Сина і Слово, що невимовно понад розуміння від Тебе народився, моли, Богородице, з апостолами чистий мир подати всьому світові й дати нам прощення провин перед кончиною, і Царства Небесного сподоби рабів Твоїх, великої ради милости.

І трипіснець, без поклонів, гл. 8

Ірмоси трипіснців не співають.

Пісня 4

Ірмос: Почув я, Господи, / про тайну Твого піклування, / зрозумів діла Твої / і прославив Твоє Божество.

Приспів: Святі апостоли, моліте Бога за нас.

1. У стриманості проживши, просвітлені Христові апостоли стриманости час полегшують нам Божественним заступництвом.
2. Дванадцятиструнний орган, хор божественних учнів заспівав пісню спасительну, лукаві співи спиняючи.
3. Дощем духовним всю землю під сонцем напоїли ви, всеблаженні, посуху багатобожжя відігнавши.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас.

Богородичний: Упокореного спаси мене, що жив зарозуміло, о Діво всечиста, що породила Того, Хто возніс смиренне єство.

Ірмос (не співати: читати або пропускати): Почув я, Господи...

Приспів: Святі апостоли, моліте Бога за нас.

1. Всечесний чине апостольський, що Творця всіх молить, проси помилувати нас, що вихваляють тебе.
2. Апостоли, як працівники Христові, що цілий світ божественним словом обробили, ви завжди приносите Йому плоди.
3. Апостоли, ви були воістину улюбленим Христовим виноградом, бо вино духовне виточили для світу.

Слава, Троїчний: Надвічна, співобразна, всесильна Тройце Свята, Отче, Слове і Душе Святий, Боже, Світе й Життя — охорони отару Твою.

І нині, Богородичний: Радуйся, Престоле вогнеподібний, радуйся, Світильнику світосайний; радуйся, Горó освячення, Ковчеже Життя, свята Скинїє Святині.

Великого канону ірмос: **Почув пророк про Твоє пришествя, Господи, /і убоювся, / що Ти хочеш від Діви родитися / і людям явитися,/ і промовив: «Почув я вістку про Тебе і убоювся. / Слава силі Твоїй, Господи».**

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

1. Діл Твоїх не зневаж, творіння Твого не покинь, Судде Праведний. Хоч і один я согрішив, як людина, більш від усякої людини, Чоловіколюбче, але Ти, як Господь усього, маєш владу прощати гріхи.
2. Наближається, душе, кінець, наближається, а ти не дбаєш, не готуєшся: час скорочується; устань, близько при дверях Суддя; як сон, як цвіт, минає час життя: нащо ми живемо в суєті?
3. Пробудися, душе моя, подумай про діла, які ти вчинила, постав їх перед очі твої та пролий потоки сліз твоїх; сповідай Христові з дерзновенням учинки й помисли та виправдайся.
4. Нема в житті ні гріха, ні вчинку, ані зла, якими я, Спасе, не згрішив, розумом і словом, волею й наміром, думкою і ділом нагрішивши, як ніколи ніхто інший.
5. Тому й звинувачено мене, тому й осуджено мене, окаянного, своїм сумлінням, бо нічого у світі нема суворішого. Судде, Визволителю мій і Знавче, пощади, визволи і спаси мене, раба Твого.
6. Драбина, що її давно бачив великий серед патріархів, є вказівкою, душе моя, діяльного сходження й піднесення розумом; тому, коли хочеш жити ділами, розумом і спогляданням, оновися.
7. Спеку денну терпів у скрутї патріарх і нічний мороз переносив, і, повсякденно заробляючи прибуток, пас, трудився і служив, щоб мати двох дружин.
8. Під двома жінками розумій діяння і розум у спогляданні: Лію, що була багатодітною, як діяння, а Рахіль, здобуту у великих трудах, як розум; бо без трудів, душе, ані діяння наші, ані споглядання не мають досконалости.
9. Пильнуй, душе моя, будь мужньою, як колись великий серед патріархів, щоб вершити діяння з розумінням, щоб мати розум, який бачить Бога, і щоб проникнути в неприступний морок у спогляданні та набути великих скарбів.
10. Великий серед патріархів, породивши дванадцятьох патріархів, таємно показав тобі, душе моя, драбина діяльного сходження, премудро розмістивши дітей як щаблі, а кроки свої — як сходження вгору.
11. Ісава ненависного наслідувала ти, душе, віддала ти спокусникові своєму первородство первісної краси й позбавилася батьківського благословення, і двічі впала ти, окаянна: ділом і розумом; тому нині покайся.
12. Едомом названо Ісава за надмірне жонолюбство: бо завжди палав нестриманістю й осквернявся похїттю, то й звався Едомом, що значить «розпалення душі гріхолюбної».
13. Чувши про Іова, що сидів на гноїщі та виправдався, ти не наслідувала, о душе моя, його мужности, не мала твердої волі в усьому, що знаєш і чим була спокушена, але виявилася нетерпеливою.

14. Той, хто раніше був на престолі, у наготі нині на гноїщі зраний; той, хто мав багато дітей і був уславлений, умить став бездітним і бездомним; палацом вважав він гноїще, і струпи — коштовним камінням.
15. Царським достоїнством, у вінець і багряницю вбраний, заможний чоловік і праведний, багатством і стадами наділений, несподівано втратив багатство, славу царства та зубожів.
16. Хоч праведним і непорочним він був понад усіх, але не уник облесливої пастки й тенет, ти ж, будучи гріхолюбною, окаянна душе, що вдієш, коли щось несподіване тебе спіткає.
17. Тіло осквернилося, дух мій заплямовано, увесь я вкритий струпами; але, як Лікар, Христе, вилікуй і те і друге моїм покаянням, омий, очисти й покажи мене, Спасе мій, чистішим від снігу.
18. Тіло Своє і Кров Ти, Слове, розпинаючись, віддав за всіх: Тіло — щоб мене оновити, Кров — щоб омити мене, і духа віддав Ти, Христе, щоб привести мене до Отця Твого.
19. Вчинив Ти спасіння посеред землі, Милосердний, щоб ми спаслися. З волі Своєї Ти був розп'ятий на дереві; замкнений Едем відчинився; небесні й земні створіння і всі спасенні народи поклоняються Тобі.
20. Нехай буде мені Кров із ребра Твого купіллю а разом і питтям, що виточило воду прощення, щоб я очищався і тим, і другим, помазуючись та п'ючі, як миро й пиття, Слове, животворчі слова Твої.
21. Позбавлений я чертогу, позбавлений і весілля, а разом і вечері; світильник погас, бо немає оливи, світлицю замкнено, коли я спав, вечеря скінчилася, а мене зі зв'язаними руками й ногами викинуто геть.
22. Чашу придбала Церква — живоносні ребра Твої, з яких пролилися нам подвійні потоки — відпущення гріхів і розуміння, як образи обох Завітів, Спасе наш, Старого й Нового.
23. Час життя мого короткий і переповнений хворобами та лукавством, але в покаянні мене прийми та до розуміння приклич, щоб не став я здобиччю й поживою для ворога; Сам, Спасе, змилуйся наді мною.
24. Велемовний нині я і черствий серцем без причини й даремно; не осуди мене з фарисеєм, але подай мені смирення митареве і до нього мене причисли, єдиний Милосердний і Правосудний.
25. Знаю, Милосердний, що согрішив я, осквернивши посудину тіла мого, але в покаянні мене прийми та до розуміння приклич, щоб не став я здобиччю й поживою для ворога; Сам, Спасе, змилуйся наді мною.
26. Ідолом зробив я сам себе, понівечивши душу пристрастями, Милосердний; але в покаянні мене прийми та до розуміння приклич, щоб не став я здобиччю й поживою для ворога; Сам, Спасе, змилуйся наді мною.
27. Не послухав я голосу Твого, не послухався Писання Твого, Законодавче; але в покаянні прийми мене та до розуміння приклич, щоб не став я здобиччю й поживою для ворога; Сам, Спасе, змилуйся наді мною.

Марії: Живучи життям безтілесних, ти дійсно одержала від Бога велику благодать; завжди заступайся за тих, що шанують тебе, преподобна; тому молимо тебе: визволи й нас від усяких напастей молитвами твоїми.

Марії: У глибину великих пороків упавши, ти не пов'язла в них, але високими помислами піднеслася, найвищими діяннями явивши преславні чесноти, Маріє, ангельське єство здивувавши.

Андрію: Андрію, похвало отців, не переставай благати молитвами твоїми, стоячи перед Пребожественною Тройцею, щоб визволитися нам від муки, що з любов'ю призиваємо тебе, всехвальний, божественного покровителя й окрасу Криту.

Слава, Троїчний: Нероздільне істотою, незлите в особах визнаю Тебе, Троїчне Єдине Божество, єдиноцарственне та співпрестольне: виголошую Тобі пісню велику, що на небі по тричі співається. **І нині, Богородичний:** І народжуєш, і дівствуєш, і весь час по природі Дівою пробуваєш; Народжений оновлює закони природи: утроба дівственна народжує; коли хоче Бог, перемагаються закони природи: Він бо творить як хоче.

Пісня 5

Ірмос: Від ночі пильнуючи, / Чоловіколюбче, / просвіти, молюся, / і настав мене на повеління Твої, / і навчи мене, Спасе, / творити волю Твою.

1. Серед ночі повсякчас я провадив життя моє; бо темрявою і млою глибокою була для мене ніч гріха, але сином дня покажи мене, Спасе.
2. Рувіма наслідуючи, я, окаянний, учинив беззаконний і злочинний намір перед Богом Всевишнім — осквернивши ложе своє, як той батькове.
3. Сповідуюся Тобі, Христе Царю, согрішив я, согрішив, як колись ті брати, що продали Йосифа — плід чистоти й невинності.
4. Рідні видали душу праведну, в неволю продали лю́бого як прообраз Господній; а ти, душе, сама віддалася в рабство гріхів своїх.
5. Йосифа праведного і чистий його розум наслідуй, окаянна й несамовита душе, не оскверняйся нерозсудливими пориваннями, повсякчас творячи беззаконня.
6. Хоч і в рові перебував колись Йосиф, Владико Господи, але на прообраз Твого похорону і воскресіння; чи зможу і я колись щось подібне принести Тобі?
7. Ти чула, душе, про колицку з Мойсеєм, яку колись вода носила на хвилях річкових, як у палаті, рятуючи від лихого заміру фараонового.
8. Ти чула, окаянна душе, про жінок, що колись убивали маленьких хлоп'яток — цей образ невинності, тож нині, як великий Мойсей, годуйся премудрістю.
9. Як великий Мойсей убив єгиптянина, так не вбила ти, окаянна душе, гріховного розуму; скажи, як утечеш ти в пустелю від пристрастей покаянням?

10. У пустелі оселився великий Мойсей; тож іди, душе, наслідуй його життя, щоб і тобі споглядати в купині Богоявлення.
11. Мойсеїв жезл, що вдарив по морю і глибину зробив суходолом, уявляй, душе, як образ Хреста божественного, яким можеш і ти чинити велике.
12. Аарон приносив Богові вогонь чистий, без домішок, але Офні та Фінеїс, як і ти, душе, принесли чуже Богові — осквернене життя.
13. Через запеклість я став подібним до жорстокого фараона, душею й тілом уподібнився до Яннії та Ямврія, і розум мій затьмарений; але допоможи мені, Владико.
14. Із багном змішався я розумом, окаянений; омий мене, Владико, в купелі сліз моїх, молю Тебе, плоті моєї одягу як сніг убіливши.
15. Коли досліджую діла мої, Спасе, то бачу, що всіх людей я перевищив гріхами, бо грішив при свідомості розуму, а не через невідання.
16. Помилуй, Господи, помилуй творіння Своє; согрішив я, прости мені, бо Ти Сам Єдиний чистий за природою і нікого іншого, крім Тебе, без гріха немає.
17. Заради мене Ти, Богом будши, прийняв мій образ і чудеса вчинив: зцілив прокажених, укріпив розслаблених, кровотечу в жінки спинив Ти, Спасе, доторком одяжі.
18. Наслідуй кровоточиву, окаянна душе, припади, схопись за ризи Христові, щоб визволитись тобі від ран і почути від Нього: «Віра твоя спасла тебе».
19. Скорчену жінку наслідуй, душе, прийди і припади до ніг Ісусових, щоб Він випростав тебе і щоб ходила ти прямо стежками Господніми.
20. Якщо Ти й глибока Криниця, Владико, то виточи мені воду з пречистих жил Твоїх, щоб і я, як самарянка, випивши, не відчував більше спраги, бо Ти струмки життя виточуєш.
21. Силоамом нехай будуть для мене сльози мої, Владико Господи, щоб і я омив очі серця й духовно побачив Тебе, Світло Предвічне.

Марії: З безмірною любов'ю захотівши вклонитися Животворчому Древу, всехвальна, ти сподобилась бажаного; сподоби ж і мене досягти небесної слави.

Марії: Потоки йорданські перейшовши, знайшла ти спокій безболісний, уникнувши задоволення плоті; від нього і нас визволи, преподобна, молитвами твоїми.

Андрію: Як найвидатнішого серед пастирів, Андрію премудрий, тебе, вибраного, молю з великою любов'ю і страхом, щоб молитвами твоїми одержати спасіння та життя вічне.

Слава, Троїчний: Славимо Тебе, Тройце, Єдиного Бога: свят, свят, свят еси, Отче, Сине і Душе, проста істото, Одинице, якій вічно поклоняємось.

І нині, Богородичний: Від Тебе, нетлінна й безмужня Мати Діво, зодягнувся в мій склад Господь, що віки сотворив, і з Собою з'єднав людську природу.

Пісня 6

Ірмос: **Взивав я всім серцем моїм із пекла найглибшого / до щедрого Бога, / і почув Він мене, / і вивів із тліну життя моє.**

1. Широ приношу Тобі, Спасе, сльози очей моїх і зітхання з глибини серця, що взиває: Боже, согрівив я перед Тобою, очисти мене.
2. Відхилилася ти, душе, від Господа свого, як Даф'ан і Авір'он, але вживай із пекла найглибшого — «помилуй», щоб не поглинула тебе безодня земна.
3. Розлютившись, як телиця, душе, ти стала подібною до Єфрема; але, як сарна від тенет, рятуй життя, окриливши розум діяльністю та спогляданням.
4. Мойсєва рука нехай упевнить нас, душе, як Бог може убилити й очистити життя прокажене; тому не впадай у відчай, що й ти прокажена.
5. Хвилі провин моїх, Спасе, вернувшись, як у Червоному морі, раптово покрили мене, як колись єгиптян і колісниці.
6. Нерозумне бажання ти мала, душе, як давній Ізраїль; бо ти нерозважливо вибрала, замість божественної манни, пер'єсит від пристрасної насолоди.
7. Криниць хананейських думок, душе, ти воліла більше за джерела з того каменя, що з нього ріка премудрости, як із чаші, виливає струмки богослов'я.
8. Свинячого м'яса, страв і їжі єгипетської, більше за небесну, захотіла ти, душе моя, як колись нерозумний люд у пустелі.
9. Коли Мойсей, раб Твій, ударив жезлом камінь, то він образно показав животворчі ребра Твої, Спасе, із яких усі ми черпаємо питво життя.
10. Досліди, душе, і розглянь, як Ісус Навин, землю обітовану, яка вона, і вселися в неї благозаконням.
11. Устань і подолай, як Ісус Амаліка, тілесні пристрасті, завжди перемагаючи гаваонитян — спокусливі помисли.
12. Перейди, душе, як колись ковчег, природній плин часу, та заволодій тією землею обітованою: так Бог повеліває.
13. Як спас Ти Петра, що вживав до Тебе, поспіши спасти й мене, Спасе; від звіра врятуй мене, простягнувши руку Свою, і виведи з глибини гріховної.
14. Пристановищем затишним знаю Тебе, Владико, Владико Христе: але поспіши визволити мене від непрохідних глибин гріха та відчаю.
15. Я — та царська драхма, що її давно загубив Ти, Спасе, але, запаливши світильник — Предтечу Свого, Слово, відшукай і знайди образ Твій.

16. Щоб я не почув від Тебе, Господи, як відкидаєш мене від Себе: «Візьми своє та йди у вогонь, проклятий», — але благий голос праведних.

Марії: Щоб загасити полум'я пристрастей, ти, Маріє, палаючи душею, повсякчас проливала сльози; благодать їх подай і мені — слугі твогому.

Марії: Високим життям на землі здобула ти, мати, безпристрасність небесну; тому молися, щоб ті, хто оспівують тебе, від пристрастей визволилися молитвами твоїми.

Андрію: Знаючи тебе, Андрію, як пастиря Критського, і заступника, й молитовника всього світу, припадаю до тебе і взиваю: визволи мене, отче, з глибини гріха.

Слава, Троїчний: Я — Тройця проста, нероздільна; розподілена в Особах і Одиниця, з'єднана природою, — промовляє Отець, Син і Дух Божественний.

І нині, Богородичний: Утроба Твоя породила нам Бога, що взяв на Себе нашу подобу; Його як Творця всього моли, Богородице, щоб нам оправдатися молитвами Твоїми.

Мала ектенія.

Кондак, глас 6: Душе моя, душе моя, устань — чого спиш? Кінець наближається і ти стривожишся. Пробудися, щоб помилував тебе Христос Бог, що всюди є і все наповняє.

Ікос: Бачачи справжнє Христове лікування, від якого в Адама вливалось здоров'я, диявол був уражений і, знемагаючи, ридав і до своїх друзів волав: що я зроблю Синові Марії? Вбиває мене Той Вифлеємлянин, що всюди є і все наповняє.

І «блаженні» з поклонами, гл. 6:

У царстві Твоім пом'яни нас, Господи, коли прийдеш у Царство Твоє.

Мешканцем раю, Христе, вчинив Ти розбійника, що на хресті взивав до Тебе: пом'яни мене; його покаяння сподоби й мене, недостойного.

Стих: Блаженні убогії духом, бо тих є Царство Небесне.

Чувши вдавнину про Маноя, душе моя, що бачив явлення Бога і від неплідної тоді одержав плід обітниці; — наслідуй його благочестя.

Стих: Блаженні ті, що плачуть, бо вони втішаться.

Наслідуючи Самсонові лінощі, ти остригла, душе моя, голову діл своїх, сластолюбством видавши чужинцям життя чисте й блаженне.

Стих: Блаженні тихі, бо вони наслідять землю.

Той, хто раніше осячаю щелепою перемиг чужинців, нині став здобиччю пристрасної насолоди; уникай же, душе моя, подібної слабкості.

Стих: Блаженні голодні і спрагнені правди, бо вони наситяться.

Варак і Євфай воєначальники, с'удді Ізраїлеві, яким була віддана перевага і з ними Девора, що мала розум чоловічий; їхніми чеснотами, душе, мужній і кріпися.

Стих: Блаженні милостиві, бо вони помилувані будуть.

Ти довідалась, душе моя, про хоробрість Ялі, що вдавнину Сісару вбила і спасіння вчинила гострим деревом; чуєш, що ним тобі показано хрест.

Стих: Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать.

Принеси, душе, жертву похвальну, діяння принеси, чистіше від дочки Євфая і заколи плотські пристрасті, як жертву Господеві Твоєму.

Стих: Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться.

Про Гедеонове руно подумай, душе моя, збери росу з неба і припади, мов той пес, і пий воду, яка від закону тече письменами.

Стих: Блаженні вигнані за правду, бо таких є Царство Небесне.

Осуд Іллі-священика прийняла ти, душе моя: через позбавлення розуму набула собі пристрасті, як він дітей, щоб чинити беззаконня.

Стих: Блаженні ви, коли ганьбитимуть вас і гнатимуть, і ширитимуть про вас усяку лиху славу неправдиво Мене ради.

Левит поміж судьями через необачність поділив свою жінку між дванадцятьма колінами, душе моя, щоб викрити беззаконний гріх нащадків Веняміна.

Стих: Радуйтеся і веселітеся, бо велика нагорода буде вам на небесах.

Премудра Анна, молячись, устами ворушила на хваління, а голосу її не було чути; але, хоч неплідною була, та народжує достойного сина молитви.

Стих: Пом'яни нас, Господи, коли прийдеш у Царство Твоє.

Поміж суддів було залічено дитя Анни — великого Самуїла, що його виховала Армафема в домі Господньому; наслідуй його, душе моя, і свої діла суди перше інших.

Стих: Пом'яни нас, Владико, коли прийдеш у Царство Твоє.

Обраний на царство Давид по царському був помазаний з рогу божественного мира. Отже ти, душе моя, коли хочеш Небесного Царства, як миром, помаж себе сльозами.

Стих: Пом'яни нас, Святий, коли прийдеш у Царство Твоє.

Помилуй створіння Твоє, Милостивий, будь щедрим до творіння рук Твоїх, та пощади всіх, що согрешили, і мене, що більше за всіх зневажив Твої повеління.

Слава Отцю і Сину і Святому Духові.

Безпочатковому, і Народженому, і Тому, Хто походить — поклоняюся Отцеві, що народив, славлю Сина народженого, співаю Духові Святому, що засяв разом з Отцем і Сином.

І нині, і повсякчас, і навіки віків. Амінь.

Надприродно Рожденному від Тебе поклоняємось, Богородице, не розділяючи за природою слави Дитини Твоєї: бо хоч Він і один особою, але визнається в двох природах.

Пісня 7

Ірмос: Согрешили, беззаконствували, / неправду чинили перед Тобою, / ані виконали, ані сотворили того, / що Ти заповідав єси нам; / та не покинь нас до кінця, / отців Боже.

1. Согрешив, беззаконня чинив і відкинув заповідь Твою, бо в гріхах народився і до ран своїх приклав струпи, але Сам мене помилуй, як Милосердний, отців Боже.
2. Таємниці мого серця відкрив я Тобі, Судді моєму; поглянь на смирення моє, поглянь і на скорботу мою, зваж нині на покаєння моє і Сам помилуй мене, як Милосердний, отців Боже.
3. Саул колись, загубивши осят свого батька, несподівано зі сповіщенням про них одержав царство; гляди ж, душе, не забувай себе, віддаючи перевагу своїм брудним похотям більш, ніж Царству Христовому.
4. Хоч богоотець Давид і согрешив колись подвійно, будши вражений стрілою перелюбу і прикутий списом жорстокого вбивства, але ти сама, душе моя, хворієш ще тяжчими вчинками — свавільними пориваннями.

5. Беззаконня до беззаконня додав колись Давид, сполучивши з убивством перелюб; але одразу ж він показав і покаяння подвійне; а ти сама, душе, ще гірше заподіявши, не покаялась перед Богом.
6. Колись Давид, немов ікону змалювавши, написав пісню, якою засуджує вчинок, заподіяний ним, взиваючи: помилуй мене, бо перед Тобою єдиним согрішив я, Богом усіх; Сам очисти мене.
7. Коли ковчег перевозили на колісниці, і віл повернув убік, то Оза, як тільки торкнувся, зазнав Божого гніву; отже, уникаючи його зухвальства, душе, щиро шануй божественне.
8. Чула ти про Авесалома, що проти єства повстав; пізнай його скверні вчинки, якими осквернив ложе отця свого Давида, але ти наслідувала його пристрасні та хтиві поривання.
9. Вільну гідність свою, душе, ти скорила своєму тілу; знайшовши бо другого Ахитофела-ворога, ти прихилилася до порад його, але Сам Христос розвіяв їх, щоб ти таки спаслася.
10. Дивний Соломон, сповнений благодаті премудрости, колись учинив лукаве перед Богом, відступив від Нього; його ж ти, душе, стала наслідувати проклятим життям своїм.
11. Ой, горе мені! Прихильник премудрости, захоплений утіхами своїх пристрастей, зганьбив себе, ставши прихильником розпусних жінок, і віддалився від Бога; його ж ти, о душе, стала наслідувати проклятим життям своїм.
12. Ровоама наслідувала ти, душе, що не послухав батьківської поради, а разом і найгіршого раба — Єровоама, стародавнього відступника; уникай же наслідувати їх та взивай до Бога: согрішила я, змилуйся наді мною.
13. Ой, горе мені, душе моя; Ахавові мерзоти наслідувала ти, стала вмістилищем плотських мерзот і ганебною посудиною пристрастей; але зітхни з глибини своєї та повідай Богові гріхи свої.
14. Колись Ілля двічі спалив по п'ятдесят слуг Єзавелі, коли нищив її мерзенних пророків на викриття Ахава; але ти, душе, уникай наслідувати їх обох і будь стриманою.
15. Небо замкнулося для тебе, душе, і голод від Бога найшов на тебе, як колись на Ахава за те, що він не скорився словам Іллі Фесвитянина; будь же подібною до сарептянки — нагодуй душу пророчу.
16. Злочинства Манасії ти добровільно засвоїла, душе, поставивши замість ідолів пристрасті та збільшивши мерзоти; але наслідуючи щиро його покаяння, придбай умиленність.
17. Припадаю до Тебе й приношу, як сльози, слова мої: я согрішив, як не согрішила блудниця і беззаконня чинив як ніхто інший на землі; але змилуйся, Владико, над створінням Твоїм та віднови мене.
18. Поховав я образ Твій і порушив заповідь Твою, зів'яла вся краса і світильник погас від пристрастей; змилуйся, Спасе, і поверни мені радість, як співає Давид.
19. Навернися, покайся, відкрий потаємне, скажи Всезнавцеві Богові: «Ти знаєш мої таємниці, Спасе Єдиний, але Сам помилуй мене, як співає Давид, з милости Твоєї».

20.Зникають дні мої, як сон у того, що прокидається; тому, як Єзекія, плачу я на постелі моїй, щоб продовжити мені роки життя; але який Ісая стане перед тобою, душе, як не Бог усіх?

Марії: Увізвавши до Пречистої Богоматері, ти найперше вгамувала несамовитість пристрастей, що жорстоко лютували, і посоромила ворога-облесника; але дай нині поміч у скорботі й мені, слугі твогому.

Марії: Того, Кого ти возлюбила, преподобна, Кого понад усе забажала, задля Кого виснажила тіло своє — Христа — нині моли за рабів Його, щоб з милости Своєї до всіх нас дарував Він мирний стан тим, що шанують Його.

Андрію: На камені віри утверди мене, отче, молитвами твоїми, Божим страхом охороняючи мене, і покаєння подай мені. Молюся тобі, Андрію: визволи мене із сітей ворогів, що шукають мене.

Слава, Троїчний: Тройце проста, нероздільна, єдиносущна і природа єдина; Світла і Світло, Троє святі і Єдине святе, Бог Тройця піснями прославляється; оспівуй же й ти, душе, принось славу Життю і Життям — Богу всіх.

І нині, Богородичний: Оспівуємо Тебе, благословимó Тебе, поклоняємось Тобі, Богородителько, бо Ти єдиного з нероздільної Тройці Христа Бога породила і Сама нам, сущим на землі, відкрила небесне.

Трипїснець, гл. 8 (без поклонів)

Ірмоси трипїснців не співають.

Пісня 8

Ірмос: Безпочаткового Царя слави,/ що перед Ним тремтять сили небесні,/ священники оспівуйте,/ люди вихваляйте по всі віки.

Приспів: Святі апостоли, моліте Бога за нас.

1. Як жарини вогню небесного, попалить, апостоли, мої земні пристрасті, запаливши нині в мені бажання любови божественної.
2. Вшануймо благогласні сурми Слова, що від них попадали неукріплені стіни ворожі і тим утвердилася кріпость богопізнання.
3. Апостоли Христові, храми освячені, розбийте кумирів пристрасної моєї душі, як розбили ви капища і стовпи ворожі.

Приспів: Пресвята Богородице, спаси нас.

Богородичний: Вмістила Ти Невмістимого єством, носила Того, Хто все носить, молоком годувала, Чистая, Того, Хто годує все творіння — Христа Життєдавця.

Ірмос (не співати: читати або пропускати): **Безпочаткового Царя слави...**

Приспів: Святі апостоли, моліте Бога за нас.

1. Надвічною мудрістю Духа збудувавши всю Церкву, апостоли Христові, благословляйте в ній Христа по всі віки.
2. Засурмивши в сурму повчань, апостоли скинули всю оману ідольську, Христа прославляючи по всі віки.
3. Апостоли, добрі мандрівники, охоронці світу й небесні жителі, визволяйте од бід тих, що завжди вас величають.

Слава, Троїчний: Трисонячне пресвітле Начало божественне, єство єдинославне та єдинопрестольне, Отче, всього Сотворителю, Сину і Божественний Дуже, оспівую Тебе по всі віки.

І нині, Богородичний: оспівуймо, люди, безперестанно Божу Матір як престол всечесній і пренебесний, єдину по різдві Матір і Діву.

Великого канону ірмос: **Його і воїнства небесні славлять,/ і трепещуть херувими і серафими,/ все, що дише і твар, славте,/ благословляйте і вихваляйте по всі віки.**

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

1. Мене, що согрішив, помилуй, Спасе, пробуди мій розум до навернення, прийми мене в покаянні, змилуйся наді мною, що взиваю: согрішив я перед Тобою — спаси; беззаконня чинив я — помилуй мене.
2. Колісничник Ілля піднісся колись колісницею чеснот, як на небо, і носився вище від усього земного; тож помишляй, душе моя, про його піднесення.
3. Єлисей колись, прийнявши плащ Іллі, сповна прийняв благодать від Бога, ти ж, душе моя, не причастилася цієї благодаті за нестриманість.
4. Плащем Іллі Єлисей розділив колись на два боки йорданську течію; ти ж, душе моя, не причастилася цієї благодаті за нестриманість.
5. Сонамитянка колись з ласкавою щирістю пригостила праведника, а ти, душе, не привела до свого дому ані захожого, ані подорожнього; тому будеш ти викинута геть із чертогу з риданням.
6. Завжди наслідувала ти, окаянна душе, скверний розум Гієзія; тому хоч на старості відкинь його грошлюбство, тікай од вогню геєнського, покинувши злодіяння свої.

7. Наслідувавши Озію, душе, його проказу собі одержала ти подвійно: думаєш бо про нікчемне і чиниш беззаконне; покинь, що маєш, і приступи до покаяння.
8. Ти чула, душе, про ніневитян, як вони у веретищі та попелі каялись перед Богом; ти не наслідувала їх, але стала злішою за всіх, що до закону й після закону нагрішили.
9. Чула ти, душе, як Єремія у брудному рові з риданням взивав до міста Сіону і сліз шукав; наслідуй печальне життя його, і спасешся.
10. Колись Іона втік у Фарсіс, передбачивши навернення ніневитян, бо він, як пророк, знав про милосердя Боже і тому бажав, щоб пророцтво не здалось неправдивим.
11. Ти чула, душе, про Даниїла, як він у рові затулив пащі звірів; ти дізналась, як отроки, що були з Азарією, вірою загасили розпалене полум'я печі.
12. Зі Старого Завіту всіх привів я тобі, душе, для прикладу; переймай боголюбиві вчинки праведних, а гріхів людей лукавих уникай.
13. Помилуй і визволи мене, Правосудний Спасе, від вогню й покарання, що на суді маю справедливо перетерпіти; але перед кончиною прости мені заради доброчесности й покаяння.
14. Як розбійник, взиваю до Тебе: «пом'яни мене»; як Петро, гірко плачу; кличу, як митар: «прости мені, Спасе»; як блудниця, сльози проливаю: прийми моє ридання, як колись від хананеянки.
15. Вилікуй гнилизну смиренної душі моєї, Лікарю єдиний, Спасе; приклади мені, як пластир, оливу й вино, діла покаяння та сльози зворушення.
16. Як хананеянка і я взиваю: «Помилуй мене, Сину Давидів»; торкаюся краю ризи, як кровоточива; плачу, як Марфа й Марія над Лазарем.
17. Виливаючи сльози, як миро на голову Твою, Спасе, взиваю до Тебе, як та блудниця, що милости шукає, приношу моління й благаю, щоб одержати прощення.
18. Хоч ніхто, як я, не согрішив перед Тобою, але прийми й мене, Милосердний Спасе, бо каюся зі страхом і кличу з любов'ю: согрішив я перед Тобою єдиним, помилуй мене, Милостивий.
19. Помилуй, Спасе, творіння Своє і, як Пастир, відшукай загублене, поспіши до мене, що заблудився, вихопи від вовка і зроби мене ягням на пасовищі овець Твоїх.
20. Коли, Судде, сядеш, як Милосердний, і покажеш страшну славу Твою, Спасе, о, який страх настане тоді; піч горітиме і всіх охопить трепет перед невблаганним судом Твоїм.

Марії: Мати незаходимого Світла, тебе просвітивши, визволила із темряви пристрастей; тим, одержавши благодать Духа, просвіти, Маріє, тих, що з вірою хвалять тебе.

Марії: Божественний Зосіма здивувався, коли побачив у тобі, мати, справді нове чудо; побачив бо він ангела в тілі й увесь був охоплений подивом, оспівуючи Христа повіки.

Андрію: Андрію Критський, чесна похвало, благаю тебе: маючи сміливість перед Господом, як учительпокаяння і слава преподобних, молися, щоб молитвами твоїми одержати мені визволення з кайданів беззаконня.

Слава, Троїчний: Безпочатковий Отче, Співбезпочатковий Сину, Утішителю Милосердний, Душе правди; Божого Слова Родителю, Слово Отця Безпочаткового, Душе живий і творчий — Тройце-Одинице — помилуй нас.

І нині, Богородичний: Мов із пурпуру, Пречиста, в утробі Твоїй виткано духовну багрянцю — тіло Емануїла; тому ми, як Богородицю істинну, Тебе величаємо.

Хвалимо, благословимó, поклоняємось Гóсподеві, оспівуючи і прославляючи Його по всі віки.

Ірмос 8 Його і воїнства небесні славлять...

Величає душа моя Господа...

Трипїснець, гл. 8 (без поклонів)

Ірмоси трипїснців не співають.

Пісня 9

Ірмос (не співати: читати або пропускати): Спасенні Тобою, Діво Чиста,/ істинною Богородицею визнаємо Тебе,/ з хорами безтілесних Тебе величаємо.

Приспів: Святі апостоли, моліте Бога за нас.

1. Джерелами спасительної води явилися апостоли, оросить душу мою, виснажену гріховною спрагою.
2. Мене, що плаваю в погибельній безодні й потопаю, спаси, Господи, як Петра, правицею Твоюю.
3. Як сіль випробуваних учень, гнилизну́ розуму мого висушіть, і темряву незнання відженить.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас.

Богородичний: Як Та, що Радість породила, даруй мені плач, Владичице, яким я зможу божественну втіху в майбутньому дні здобути.

Ірмос (не співати: читати або пропускати): Тебе, заступницю неба і землі, всі роди, вихваляємо, бо в Тебе вселилося тілом усе Божество.

Приспів: Святі апостоли, моліте Бога за нас.

1. Тебе, доброславний соборе апостольський, піснями величаємо: бо ви явилися для всесвіту світилами світлими, оману відганяючи.
2. Неводом благовістя вашого вловивши словесних риб, приносьте завжди їх поживою Христу, апостоли блаженні.
3. Пом'яніть нас, апостоли, у вашому проханні до Бога, щоб визволитися нам від усякої спокуси, — так молимося, оспівуючи вас із любов'ю.

Слава, Троїчний: Тебе — Трипостасну Одиницю, Отче, Сине з Духом — єдиного Бога єдиносущного оспівую, Тройцю єдиносильну і безначальну.

І нині, Богородичний: Тебе, Матір і Діву, вихваляємо, всі роди, визволившись через Тебе від прокляття: бо Ти радість породила нам — Господа.

Великого канону ірмос: **Безіменного зачаття /рождество несказанне,/ Матері безмужньої нетлінний плід,/ Боже бо народження обновляє єство./ Тому Тебе, всі роди, як Богоневісну Матір/ православно величаємо.**

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

1. Розум узявся струпом, тіло немічне, дух нездужає, слово безсиле, життя завмирає, кінець при дверях... Що ж робитимеш, окаянна душе моя, коли Суддя прийде дослідити діла твої?
2. Навів я тобі, душе, Мойсеєве писання про початок світу і, почавши з цього, все Старозавітне Писання, що розповідає про праведних і неправедних; ти, душе, наслідувала останніх, а не перших, согрішивши проти Бога.
3. Закон знемігся, Євангеліє змарновано, усе Писання занехаяно в тобі, пророки та всяке праведне слово даремні; рани твої, душе, намножилися, бо немає лікаря, що зцілив би тебе.
4. З Новозавітного Писання наводжу тобі приклади, що ведуть тебе, душе, до умиленности; отже, наслідуй праведних, а від грішних одвертайся й умилює Христу молитвами, постом, чистотою і благочестивим життям.
5. Христос став людиною, закликавши до каяття розбійників і блудниць; покайся, душе: вже відчинено двері Царства і поперед тебе його досягають фарисеї, митарі та перелюбники, що каються.
6. Христос став людиною, тілом прилучившись до мене, і всього, що властиве природі, крім гріха, Він добровільно зазнав, показуючи тобі, душе, приклад і зразок Своєї милости.
7. Христос волхвів спас, пастухів закликав до Себе, багато дітей прославив мучеництвом, звеличив старця й перестарілу вдовицю; їхніх діл та життя не наслідувала ти, душе, але горе тобі, коли будеш судитися.

8. Постував Господь сорок днів у пустелі, а наостанок зголоднів, показуючи людське в Собі; тому не лінуйся, душе, коли пристане до тебе ворог, а молитвою і постом віджени його від ніг своїх.
9. Христос був спокушуваний: диявол, показуючи каміння, спокушав, щоб воно стало хлібом; вивів на гору, щоб умить оглянути всі царства світу; бійся, душе, цього підступу, пильнуй, молися повсякчас Богові.
10. Горлиця пустиннолюбна, голос того, хто кличе, світильник Христовий взивав, проповідуючи покаяння, а Ірод беззаконствував з Іродіадою; гляди, душе моя, щоб не опинитися тобі в беззаконних сітях, але полюби покаяння.
11. У пустелі оселився Предтеча Благодаті, і вся Юдея та Самарія сходилася слухати його і сповідати гріхи свої, з усердям приймаючи хрещення, але ти, душе, їх не наслідувала.
12. І шлюб чесний, і ложе непорочне, бо Христос благословив їх, у Кані на весіллі приймаючи їжу та перетворюючи воду на вино, явивши це перше чудо, щоб ти, душе, перемінилася.
13. Христос підвів розслабленого, що взяв постіль свою, підняв померлого юнака, сина вдови, зцілив слугу сотника й відкрив Себе самарянці, показуючи, душе, як тобі в душі служити Богові.
14. Кровоточиву Господь зцілив дотиком краю одежі, прокажених очистив, сліпих просвітив, кривих випростав, глухих, німих і скорчену жінку вилікував словом, щоб ти спаслася, окаянна душе.
15. Недуги зціляючи, Христос-Слово благовістив убогим, виліковував калік, їв із митарями, розмовляв із грішниками і доторком руки повернув душу, яка вже вийшла з дочки Яіра.
16. Митар спасся і блудниця очистилась, а фарисей, нахваляючись, був осуджений; перший бо — «будь милостивим до мене», друга — «помилуй мене», а цей, вихваляючи себе, виголошував: «Боже, дякую Тобі» та інші слова нерозумні.
17. Закхей був митарем, проте спасся; і фарисей Симон спокушався, а блудниця отримала прощення від Того, Хто має владу відпускати гріхи; і ти, душе моя, намагайся це наслідувати.
18. Ой, окаянна душе моя, ти не наслідувала блудницю, що, взявши посудину з миром, зі сльозами помазувала та волоссям обтирала ноги Спасителя, Який знищив рукопис її давніх гріхів.
19. Ти знаєш, душе моя, як проклято міста́, яким Христос благовістив Євангеліє; бійся ж цього попередження, щоб і тобі не бути такою, як вони: бо прирівнявши до содомлян, Владика засудив їх аж до пекла.
20. У відчаї не будь гіршою, душе моя, чувши про віру хананейки, дочку якої слово Боже зцілило; «Сину Давидів, спаси й мене», — як вона, взивай до Христа з глибини серця.
21. Змилосердися, спаси мене, помилуй, Сину Давидів, що словом зціляв біснуватих, промов і мені, як розбійникові, слово милосердне: «Істинно кажу тобі — зі Мною будеш у раю, коли прийду Я у славі Моїй».

22. Розбійник гånив Тебе і розбійник Богом визнав Тебе, обидва бо разом висіли на хресті; але, Многомилостивий, як вірному розбійникові, що пізнав у Тобі Бога, відчини й мені двері славного Царства Твого.
23. Створіння здригалося, бачачи, як Тебе розпинають, гори й каміння зі страхом розпадалися, і земля тряслася, і пекло оголилося, і світло серед дня затьмарилось, побачивши Тебе, Ісусе, тілом прибитого до хреста.
24. Не вимагай від мене достойних плодів покаяння: сила бо моя ослабла в мені; даруй мені завжди впокорене серце і вбогість духовну, щоб їх, як жертву приємну, приніс я Тобі, Єдиний Спасе.
25. Судде мій і Знавче мій! Бажаючи знову прийти з ангелами для суду над усім світом, змилуйся тоді, поглянувши милостивим оком Твоїм, і змилосердься наді мною, Ісусе, бо я согрішив більше за всяку людину.

Марії: Незвичайним життям своїм ти здивувала всіх: і чини ангельські й зібрання людей, духовно поживши та перемігши природу; тому, як безплотна, Маріє, ти перейшла Йордан своїми ногами.

Марії: Умилостив Творця до тих, що оспівують тебе, преподобна мати, щоб визволитись нам від скорбот і журби, що звідусіль находять на нас; щоб, визволившись від спокус, ми невпинно величали Господа, що прославив тебе.

Андрію: Андрію святий, отче преблаженний, пастирю Критський. Не переставай молитися за тих, що оспівують тебе, щоб визволитися від гніву, журби і тліну та провин тяжких усім нам, що з вірою шануємо пам'ять твою.

Слава, Троїчний: Прославмо Отця, звеличмо Сина, вірно поклонімося Божественному Духові, Тройці нероздільній, Одиниці істотою як Світлу і Світлам, Життю і Життям, що оживляє і просвітлює кінці.

І нині, Богородичний: Борони місто Своє, Пречиста Богородителько, бо Твоїм заступництвом воно у вірі царствує, в Тобі й стверджується. Тобою перемагаючи, воно долає всяке випробування, полонить ворогів, і тримає їх у по́слусі.

І знов ірмос: Безсіменного зачаття...

Мала ектенія, Світільний гласу.

Хвалітні псалми.

Читаємо Повсякденне славослов'я.

На стиховні стихири самогласні, гл. 8

Потрапивши на розбійницькі стежки, душе моя, ти тяжко вразила себе гріхами своїми, віддавшись ворогам нерозумним. Але, поки ще маєш час, щиро поклич: надіє безнадійних, життя безпорадних, Спасе, підведи і спаси мене.

Мученикам: Добре зодягнувшись у броню віри та озброївши себе образом хреста, ви показали себе сильними воїнами: мужньо стали ви проти мучителів, облуду диявольську знищили і, будучи переможцями, сподобилися вінців. Моліться за нас Христові, щоб спастися душам нашим.

Слава... і нині...: Прийми слова рабів Твоїх, Всечиста Богородице Діво, і невпинно моли дарувати нам мир та відпущення гріхів.

(Добре діло... і далі з Часослова).

Сполучається і Перший час без кафизми.

Тропар: «Зранку почуй голос мій...» зі стихами читається, а не співається.

Після Трисвятого на всіх часах кондак: Душе моя. Відпуст звичайний.